

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 8Cpr/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214220599
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jaďuďová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4214220599.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Ivanou Jaďuďovou v právnej veci žalobcu: D. T., nar. XX.X.XXXX, bytom E. O. č. 2, P., občan SR, proti žalovanému: I. S., podnikajúci pod obchodným menom I. S. - RA Q., so sídlom R. č. XX, O.: XX XXX XXX, o zaplatenie mzdy a iných mzdových výdavkov a výdavkov vynaložených pri výkone pracovnej činnosti takto

rozhodol:

Súd žalobu o zaplatenie 657,29 Eur s príslušenstvom zamieťa.

Štát má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 50 Eur.

Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania vo výške 36,54%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd Komárno dňa 18.11.2014, neskôr dňa 20.2.2018 upresnil žalobu a domáhal sa, aby súd zaviazal žalovaného ako jeho bývalého zamestnávateľa zaplatiť mu: nedoplatok na hrubej mzde za mesiac október 2013 vo výške 67,24 €, diéty za mesiac október 2013 vo výške 657,29 €, hrubú mzdu + diéty za mesiac január 2014 vo výške 1402,11 €, náhradu mzdy za mesiac február 2014 vo výške 422,40 €, náhradu mzdy za mesiace marec a apríl 2014 2 x 422,40 €, spolu: 844,80 €, náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku v roku 2013 vo výške 232,80 €, náhrada výdavkov za PHM vo výške 722,82 €, celkom spolu 4349,46 € s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 16.5.2014 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril až dňa 13.11.2017 tak, že nárok žalobcu na náhradu za nevyčerpanú dovolenku vo výške 232,80 € nepoprel a nepoprel nárok žalobcu na náhradu mzdy za mesiac február až apríl 2014, keď pracovný pomer žalobcu skončil dohodou ku dňu 30.4.2014. Vo zvyšnej časti žiadal žalobu zamietnuť to v časti nároku na náhradu mzdy a diét za mesiac október 2013 a január 2014 pretože v mesiaci október 2013 bola mzda žalobcovi riadne zaúčtovaná vo výške 338 € s nárokom na výplatu čistej mzdy vo výške 292,701 € a to na pracovisku v hotovosti spolu s ostatnými nárokmi (diéty a iné), čo vyplýva z výplatného vrečka a bola vyplatená v novembri s vykonanými zrážkami, s ktorými žalobca súhlasil (45 € prekročenie limitu mobil. tel.) vo výške 905 €. Mzdu a diéty za mesiac január 2014 vo výške 1020 € za prítomnosti 2 svedkov odmietol žalobca prevziať. Čo sa týka tankovania žalobca predložil žalovanému doklad „vyúčtovanie cesty na dni 30.12.2013 do 7.1.2014, v ktorom je uvedené tankovanie dňa 3.1.2014 v sume 2 x 9900 CZK bez predloženia dokladu, ktorý uvádza v žalobe. Ak v žalobe žalobca a aj jeho manželka ako svedok tvrdia, že ten kto mu čerpaciej stanici nahlásil číslo uvedeného účtu a potom to nemohol (nechcel, alebo iný problém...) realizovať napriek tomu, že žalovaný jeho požiadavku zaplatiť vo výške 750 € realizoval platobným príkazom dňa 3.1.2014 a preto ho neuznáva.

3. Vo veci súd rozhodol rozsudkom zo dňa 4.4.2018 sp. zn. 8Cpr/6/2014-297 tak, že uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 3626,64 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne z tejto sumy od 16.5.2014 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku súd žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný a Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 12CoPr/3/2018-319 zo dňa 22.8.2019 vo vyhovujúcom výroku v časti sumy 657,29 eura s 5,25% úrokom z omeškania od 16.12.2014 do zaplataenia, vo výroku o trovách konania a o trovách štátu zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa má jasne vyjadriť k pravosti jeho podpisu (na čl. 28) o prevzatí sumy za mesiac október 2013 vrátane ostatných podpisov na tejto listine, t.j. či diéty za mesiac október 2013 v sume 657,29 eura ako aj ďalšie sumy za iné mesiace prevzal tak, ako to vyplýva z výplatného vrecka za rok 2013.

4. Počnúc od 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil dovtedy platný a účinný právny predpis - Občiansky súdny poriadok. Podľa čl. 6 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Podľa § 150 ods. 1, 2 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany sporu požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predtým nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Čo sa týka diét za mesiac október 2013 vo výške 657,29 € (950 € mínus zaplataená čistá mzda 292,71 €) žalobca uviedol, že podpisy na výplatnom vrecku za rok 2013 sú jeho, ale nie je pravda, že by prevzal sumy tak ako je to tam uvedené a to v riadku IX,X,XI,XII., tieto sumy nikdy neprevzal. Súd mal teda preukázanú tú skutočnosť, že podpisy na výplatnom vrecku rok 2013 sú žalobcove. Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že skutočnosť, že žalovaný nepredložil vyúčtovanie diét za október 2013 a ani výdavkový pokladničný doklad tak, ako to predložil za mesiac január 2014, samo o sebe nepreukazuje, že k výplate diét za október nedošlo, pretože výplatné vrecko rovnako ako výdavkový pokladničný doklad je listinou spôsobilou preukázať vyplatenie peňažných prostriedkov v hotovosti.

6. S poukazom na vyššie uvedené sa výpoveď žalobcu o tom, že neprevzal sumy uvedené na výplatnom vrecku za rok 2013 a to za mesiace IX,X,XI,XII. javí ako účelová, pretože doteraz tieto skutočnosti neuvádzal, okrem mesiaca október 2013. Dokonca dňa 16.11.2015 žalobca na pojednávaní uviedol, že nežiada mzdu za október 2013 a v tejto časti zobral žalobu späť. Ďalej súd uvádza, že je nelogické, že ak by žalobca tieto sumy uvedené na výplatnom vrecku neprevzal, tak by tam neboli jeho vlastnoručné podpisy a bol by žaloval všetky sumy ako nevyplatené. Preto súd v tejto časti, teda v sume o zaplataenie

sumy 657,29 eur s príslušenstvom zamietol, pretože žalobca nad akúkoľvek pochybnosť svoje tvrdenia o nezaplatení sumy 657,29 eur nepreukázal.

7. Podľa § 252 CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú. Podľa § 259 CSP ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok. Súd vyžiadal dňa 31.12.2015 od Tatra banky a.s. na žiadosť žalobcu oznámenie, či platba zo strany žalovaného bola realizovaná a bol pripojený aj výpis z bežného účtu. Za túto informáciu si Tatra banka a.s. účtovala aj úhradu 50 Eur faktúrou zo dňa 29.1.2016, ktorú sumu aj súd (štát) uhradil z rozpočtových prostriedkov štátu. Vzhľadom na vyššie uvedené preto bolo potrebné rozhodnúť tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

8. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej i „CSP“) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP a keďže žalobca mal vo veci úspech len čiastočný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36,54%. Žalobca si uplatňoval sumu 4349,46 Eur priznanému bolo 2969,35 Eur (68,27%), žalovaný mal úspech vo výške 31,73 %.

9. O výške náhrady trov konania rozhodne súd obsadený súdnym úradníkom samostatným uznesením v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.